

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/282/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813206045
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubov Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8813206045.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ľubov Vargovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35 787 783, zast. Advokátska kancelária, JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: M. V., G.. XX.XX.XXXX, K. I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka účastníkovi Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 469,91 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 154,97 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z dlžnej sumy od 1.1.2013 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 469,91 € spolu s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 30% ročne z dlžnej sumy od 17.10.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 1.1.2013 zo sumy 469,91 € do zaplatenia a zaplatiť žalobcovi trovy konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru podľa § 497 a nasl. z. č. 513/1991 Zb. Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v zmluve o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní úverovej karty uzavrel žalobca so žalovaným úverovú zmluvu, vydal žalovanému úverovú kartu a poskytol úverový rámec vo výške 400 €. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 425,12 €. Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaný bez výhrad súhlasil so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil.

Podľa bodu III.-3-1. Všeobecných podmienok a časti B) úverovej zmluvy je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 5 % z poskytnutého úverového rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil.

Žalovaný ku dňu spisania žaloby uhradil žalobcovi len časť dlžnej sumy a to sumu vo výške 270,15 €. Na predžalobné upomienky nereagoval. Podľa bodu III.-5-2 VÚP je Cetelem oprávnený úverovú zmluvu vypovedať formou doporučeného listu s dvojmesačnou výpovednou lehotou, ktorá začína plynúť prvým

dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci v ktorom bola výpoveď klientovi doručená. Žalobca vypovedal zmluvu dňa 22.10.2012 a dňa 31.12.2012 výpoveď nadobudla účinnosť a dlh žalovaného sa stal splatným v celom rozsahu.

Žalobca si ďalej uplatňuje i úrok z omeškania v zákonnej výške v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.11.2014, ktorým žalobu zamietol a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca.

Krajský súd v Prešove, uznesením č. k. 3Co/113/2015-74 zo dňa 14.10.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V uznesení odvolací súd okrem iného konštatoval, že uvedené odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nekorešponduje s petitom rozsudku, ak súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné.

Podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor - s výnimkou vecí uvedených v § 200ea ods. 2 OSP.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenie, súd nenariadil pojednávanie na prejednanie vecí samej a doručil účastníkom procesné poučenie vo forme uznesenia, ktorým ich okrem iného poučil aj o tom, že podľa ust. § 120 ods. 1, 4, OSP, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a preto súd rozhodol na základe listinných dôkazov predložených žalobcom a to žiadosťou/zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru (ďalej len „Všeobecné podmienky“), výpoveďou zo zmluvy, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky, sadzobníkom poplatkov, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo žiadosti - zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14.4.2011 súd zistil, že žalovaný pod bodom B) revolvingový spotrebiteľský úver/kreditná karta požiadal, aby mu žalobca poskytol úver na nákup špecifikovaného tovaru alebo služieb označeného predajcu pre svoju osobnú potrebu. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 359 €, predajná cena tovaru 35 €, úverový rámec 400 €. Minimálna splátka bola stanovená podľa sadzobníka poplatkov. Žalovaný sa zaviazala tento úver vrátiť žalobcovi v 12-tich mesačných splátkach Celková čiastka k zaplateniu predstavovala sumu 467,88 €. Ročná úroková sadzba platná ku dňu podpisu zmluvy bola stanovená vo výške 30%.

Listom označeným ako výpoveď zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2012 žalobca oznámil žalovanému, že vzhľadom na jeho omeškanie so splácaním úveru spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., mu vypovedá úverovú zmluvu s účinnosťou ku dňu 1.1.2013 a zároveň ho vyzývajú na úhradu dlžnej sumy vo výške 489,91 € zloženej z úverovej istiny 453,47 € a dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 36,44 €. Zásielka bola žalovaným prevzatá 25.10.2012.

Žalobca dňa 3.4.2014 predložil súdu výpis z úverového účtu žalovaného a potvrdenie o odfinancovaní úveru, podľa ktorého žalobca odfinancoval dňa 31.3.2014 sumu 418,82 € žalovanému.

Podľa potvrdenia zo dňa 31.3.2014 žalobca potvrdil prijatie splátok registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 270,15 €.

V žiadosti - zmluve o poskytnutí revolvingového spotrebiteľského úveru zo dňa 14.4.2011 žalovaný prehlásil, že sa oboznámil so všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy, súhlasí s nimi bez výhrady a žiada, aby mu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. poskytla úver za podmienok uvedených v tejto žiadosti.

V zmysle Článku III. bod 1.1. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „Všeobecné podmienky“), okamihom vzniku úveru je klientom prijaté písomné oznámenie o prijatí Návrhu klienta Ceteleom prípadne iným spôsobom.

Ako vyplýva z Článku III. bod 3.1. Všeobecných podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 4% z aktuálneho úverového rámca alebo z dlžnej sumy.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b), zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 14.4.2011 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri závere o tom, že predmetnú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 14.4.2011. Ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zavádzajú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

Žalovaný ako spotrebiteľ môže právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ho nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách.

Predmetná vec sa týka práva Európskej únie (smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; ďalej „smernica“). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je pomerne náročné na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Je však potrebné uviesť, že ak sa neberie do úvahy výber sumy úveru a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka.

Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutnú na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 14.4.2011. Ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalovaný si svoju povinnosť splácať úver neplnil. Žalobca vypovedal dňa 22.10.2012 žalovanému zmluvu a listom ho vyzval na zaplatenie predmetnej sumy.

V zmysle úverovej zmluvy ako aj predloženého úverového prípadu a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov, žalobca odfinancoval žalovanému 418,82 €, žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 425,12 € a žalobcovi uhradil titulom poskytnutého úveru celkom 270,15 €.

Súd sa v ďalšom zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá ako je uvedená v zmluve, predstavovala 30% ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v apríli 2011 činil úrok 12,88% p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade takmer dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 2-násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúčinný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Žalobca skutočne poskytol žalovanému úverový rámec 400 €, z ktorého žalovaný vyčerpal 425,12 € a žalovaný uhradil žalobcovi sumu 270,15 €, teda je zrejmé, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zvyšnú sumu vo výške 154,97 € pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru.

Súd zaviazal žalovaného na úhradu úroku z omeškania zo sumy 154,97 €, s ktorou sa dostal do omeškania najneskôr dňa 1.1.2013 v súlade s návrhom žalobcu. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z., teda vo výške 8,75% ročne, keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola 0,75%.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, pričom súd vychádzal z pomeru úspechu účastníkov v konaní. Žalobca v konaní uplatňoval 469,91 € a bol úspešný do výšky 154,97 €, čo predstavuje neúspech žalobcu 33% a úspech žalovaného 67%. Keďže žalovanému žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani mu zo spisu žiadne nevyplynuli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Trovy konania vedľajšieho účastníka sa odvíja od úspechu účastníka, na ktorého strane vedľajší účastník vystupuje. V tomto konaní bol úspešnejší žalovaný, preto vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane žalovaného vznikol nárok na náhradu trov konania v pomernej časti úspech žalovaného. Vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania podaním doručeným súdu 19.7.2013, a okrem tohto podania súdu žiadne svoje ďalšie písomné vyjadrenie k predmetu sporu nedoručil, teda žiadnym spôsobom na konaní neparticipoval. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Vranov nad Topľou (§ 204 ods.1 OSP).

Podľa ust. §-u 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. §-u 205 ods. 2 OSP, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. §-u 205 ods. 3 OSP, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.